РЕШЕНИЕ

№ 899

София, 28.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на първи декември две хиляди двадесет и пета година в състав:

Председател: СИБИЛА СИМЕОНОВА
Членове: СТЕЛА ДИНЧЕВА
НЕЛИ ДОНЧЕВА
при секретар Мирела Добриянова и с участието
на прокурора Веселин Найденов изслуша докладваното
от председателя Сибила Симеонова
по административно дело № 6774/2025 г.

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 76 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ, отм.), във връзка с § 5, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на Закона за противодействие на корупцията (ЗПК, обн., ДВ бр. 84 от 06.10.2023 г.).

Образувано е по касационна жалба на Д. Р. Д., чрез процесуален представител адвокат В. Ангелова от САК, срещу Решение № 401/25.03.2025 г., постановено по адм. дело № 480/2024 г. по описа на Административен съд – София област, с което е отхвърлена жалбата против Решение № РС-508-23-026 от 27.03.2024 год. на Комисията за противодействие на корупцията (КПК), в частта, с която е установен конфликт на интереси по отношение на Д. Р. Д., в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 /отм./ от Закона за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗОНПИ), за това, че с подписването на платежни нареждания за плащания по фактури с № 887/01.12.2020 г. и № 889/14.12.2020 г., е разходвал бюджетни средства в интерес на „Етрополски бук“ ЕООД, в което свързано с него лице и негов брат – Е. Р. Д. е управител и едноличен собственик на капитала, с което е нарушил забраната на чл. 59, ал. 1, предложение второ /отм./ от ЗОНПИ, наложена му е глоба в размер на 5 000, 00 лева, на основание чл. 171, ал. 1 /отм./ от ЗОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 /отм./ от ЗОНПИ, извършено в качеството му на кмет на община Етрополе и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 /отм./ от ЗОНПИ, във връзка с подписани платежни нареждания и е отнета в полза на общината сумата в размер на 234,85 лева, представляваща нетното дневно възнаграждение за датата на разходване на бюджетните средства – 31.12.2020 г., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал 1 от ЗОНПИ, както и е отнета в полза на държавата сумата от 2160 лева, представляваща получената материална облага, в резултат на установения конфликт на интереси.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост - отменителни основания по чл. 209, т. 3 АПК. Развити са съображения за необоснованост на възприетото от КПК и първоинстанционния съд становище по отношение на наличието нематериална и материална облага. Въведени са твърдения досежно липсата на фактически обстоятелства, относими към някоя от хипотезите на чл. 59 ЗПКОНПИ (отм.), поради което подписването на платежните нареждания е следвало да бъде квалифицирано като извършване на други дейности по смисъла на чл. 58, изр. второ, предл. второ ЗПКОНПИ (отм). Посочено е, че с подписването на двете платежни нареждания на стойност общо в размер на 2160 лв. (две хиляди сто и шестдесет лева), кметът изпълнява поетото от община Етрополе задължение да заплати за получените стоки по одобрени

заявки, направени от различни от него лица – кметски наместник на [населено място] и ръководител звено „Спортни имоти“ към община Етрополе.

Предвид изложеното се поддържа становище, че решението в частта, с която е установен конфликт на интереси, изразяващ се в извършено нарушение на чл. 59, ал.1, предл. второ ЗПКОНПИ (отм)., ведно с наложените санкции, се явява незаконосъобразно. Иска се обжалваното съдебно решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да бъде отменен издадения административен акт. Претендира се присъждане на направените по делото разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – Комисия за противодействие на корупцията, представлявана от председателя, чрез процесуален представител Т. Попова – главен юрисконсулт, намира първоинстанционното решение за правилно и законосъобразно, поради което иска да бъде оставено в сила. Представени са допълнително и писмени бележки с подробни съображения. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Върховна касационна прокуратура дава заключение за допустимост, но неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, тричленен състав на шесто отделение, намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, от страна с правен интерес по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на касационно оспорване съдебен акт. Разгледана по същество, на основанията посочени в нея и след проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, касационната жалба е основателна.

При извършване преценка по прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, в съответствие с чл. 220 АПК, настоящият състав приема от правна страна следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в първоинстанционното производство е Решение № РС-508-23-026 от 27.03.2024 г. на Комисията за противодействие на корупцията, в частта, с която е установен конфликт на интереси по отношение на Д. Р. Д. – кмет на община Етрополе и в това му качество, лице заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ (отм.), за това че в изпълнение на правомощията си произтичащи от разпоредбата на чл. 11, ал. 3 от Закона за публичните финанси, във връзка с чл. 44, ал. 1, т. 5 от ЗМСМА, с подписване на платежно нареждане на дата 31.12.2020 г. за плащане по фактура с № 887/01.12.2020 г. на стойност 1320 лева и на платежно нареждане на дата 31.12.2020 г. за плащане по фактура с № 889/14.12.2020 г. на стойност 840 лева, е разходвал бюджетни средства от бюджета на Община Етрополе, в интерес на „Етрополски бук“ ЕООД, в което свързаното с него лице и негов брат - Е. Р. Д. е управител и едноличен собственик на капитала, с което е нарушил забраната по чл. 59, ал. 1, предложение второ от ЗПКОНПИ (отм.); в частта, с която във връзка с установеното нарушение на Д. Р. Д. е наложена глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ (отм.), за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 59, ал. 1, предложение второ от ЗПКОНПИ (отм.), в качеството му на кмет на община Етрополе и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ (отм.).; в частта, с която на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) от Д. Р. Д. в полза на община Етрополе се отнема сума в размер 234, 85 лв. (двеста тридесет и четири лева и осемдесет и пет стотинки), представляваща нетното дневно възнаграждение за 31.12.2020 г., получено от деянието, породило конфликт на интереси, както и в частта, с която на основание чл. 81, ал. 2 от ЗПКОНПИ (отм.) в полза на Държавата от Д. Р. Д., се отнема сума в размер на 2160 лв. (две хиляди сто и шестдесет лева), представляваща получената материална облага, в резултат на установения конфликт на интереси.

Първоинстанционният съд без да излага мотиви разглежда производството по реда чл. 76, ал. 1 /отм./ от Закона за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗОНПИ) и неправилно съотнася всички състави на нарушения по този закон.

Първоинстанционният съд намира, че оспореното Решение № РС-508-23-026 от 27.03.2024 год. е издадено от компетентен орган – КПК, съгласно чл. 7, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 4 /отм./ във връзка с чл. 74, ал. 1 /отм./ от ЗОНПИ. Развити са съображения за спазване на предвидената в чл. 74, ал. 1 /отм./ от ЗОНПИ форма – писмено решение, съдържащо всички реквизити, изискуеми от чл. 74, ал. 2 и ал. 3 /отм./ от ЗОНПИ. Посочено е, че от колективния административен орган са изложени фактически и правни основания, мотивирали го да издаде оспореното решение. Обоснован е извод, че решението е постановено при спазване на административно производствените правила.

Прието е, че съгласно разпоредбата на чл. 71, ал. 1, предложение първо във връзка с ал. 2 /отм./ от ЗОНПИ, производството е започнало въз основа на подаден сигнал, който не е анонимен. Събрани са относимите писмени доказателства за изясняване на релевантните факти и обстоятелства. На лицето, съобразно изискванията на чл. 72, ал. 6 и ал. 7 от ЗОНПИ, е дадена възможност да се запознае със събраните доказателства, да представи или да посочи за събиране и нови такива и в съответствие с ал. 5 на чл. 72 от ЗОНПИ му е предоставена възможност да бъде изслушано от комисията, от която то се е възползвало, като дадените от него обяснения са обсъдени от административния орган при приемане на решението.

С оглед обстоятелството, че към датите на платежните нареждания, с които бюджетните средства са разходвани в полза на дружеството, в което Е. Р. Д. - брат на жалбоподателя е едноличен собственик на капитала и управител, първоинстанционният съд намира за правилен извода на КПК, че е осъществен фактическият състав на нарушението по чл. 59, ал. 1, предложение второ /отм./ от ЗОНПИ, поради което е налице конфликт на интереси по смисъла на чл. 52 /отм./ от ЗОНПИ.

Отхвърлени като неоснователни са възраженията на оспорващия, че няма как изпълнението на законово правомощие да е обществено опасно и че е действал в условията на обвързана компетентност. Първоинстанционният съд приема, че именно в изпълнение на законовите разпоредби, кметът като определено от закона длъжностно лице да разходва бюджетни средства, е могъл да делегира правомощията си на първостепенен разпоредител на заместник кмет, или на главен секретар/ постоянен секретар с нарочна заповед, съгласно чл. 11, ал. 4 от Закона за публичните финанси. Първоинстанционният съд извежда, че разходването на бюджетни средства е последният акт от сложен фактически състав, включващ множество юридически факти - заявка, одобрение на заявката, предварителен контрол и т. н. То е различно от разрешението за разходването им или одобряване на отчета за това. Прието е, че чл. 59, ал. 1, предл. първо /отм./ от ЗОНПИ намира своето приложение само към действието по плащане, а разходването е управленски акт, който е в изпълнение на властнически правомощия.

По изложените мотиви, съдът намира, че поведението на жалбоподателя, правилно е квалифицирано от КПК като наличие на частен интерес, изразяващ се в получаване на облага с материален характер.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Производството е образувано въз основа на Решение на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ, Комисията) № КИ-186 от 07.09.2023 г., поправено с Решение № РСП-508-23-02/26.02.2024 г. за поправка на очевидна фактическа грешка на Комисията, по сигнал с рег. № ЦУ01/С-508/28.08.2023 г., допълнен с писмо с вх. № ЦУ01-5800/31.08.2023 г. на КПКОНПИ, при действието на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

С оглед неправилното съотнасяне на фактите и обстоятелствата по делото към съставите на нарушения по ЗОНПИ е необходимо да се посочи, че е настъпила промяна в нормативната уредба, с която е влязъл

в сила нов Закон за противодействие на корупцията (обн. ДВ. бр. 84 от 6 октомври 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.), с § 3 от ПЗР на който са направени редица изменения и допълнения и са отменени множество разпоредби на ЗПКОНПИ (понастоящем Закон за отнемане на незаконно придобитото имущество (загл. изм. - ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.), включително относимите към настоящия правен спор норми на Глава осма, чл. 6 и чл. 171, ал. 1, като материята е преуредена в новия Закон за противодействие на корупцията. Съгласно § 5, ал. 1 от ПЗР на Закона за противодействие на корупцията неприключилите до влизането в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменени разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията.

При постановяване на обжалваното решение, първоинстанционният съд не извършва преценка на допуснатите, приети и относими за правилното решаване на спора писмени и гласни доказателства.

Видно от Протокол от открито съдебно заседание от 04.06.2024 г. по делото са допуснати до разпит двама свидетели на жалбоподателя при режим на довеждане. Разпитът на свидетелите е осъществен в проведеното на 01.10.2024 г. открито съдебно заседание. Видно от показанията на св. Д. В. Н., същата работи като кмет и кметски наместник на [населено място], община Етрополе от 2012 г. Свидетелката разяснява обстоятелствата относно осъществената от нея поръчка за букови дърва за огрев, във връзка с подписаното от Д. Р. Д. платежно нареждане за плащане по фактура с № 889/14.12.2020 г. на стойност 840 лева.

Вторият свидетел - С. Д. Х. установява, че повече от осем години заема длъжността ръководител звено „Спортни имоти, масова физкултура и спорт“ към община Етрополе. В своите показания тя разяснява факти и обстоятелства относно осъществената поръчка за мебели и закачалки за звено „Спортни имоти“, във връзка с подписаното от Д. Р. Д. платежно нареждане за плащане по фактура с № 887/01.12.2020 г. на стойност 1320 лева.

Видно от Протокол от открито съдебно заседание от 17.12.2024 г. по делото са приети писмо с вх. №7829/02.12.2024 г. от община Етрополе, писмо с вх. № 7951/05.12.2024 г. от „Етрополски бук“ ЕООД, с което се представят писмени доказателства по опис: копие от фактура № 887/01.12.2020 г.; оферта за изработка на мебели по поръчка; приемо – предавателен протокол за предаване на стоките; калкулация на използваните материали по видове и описание на извършваните дейности по заявката; снимков материал на готовите и монтирани мебели.

С оглед необходимостта от специални знания за изясняване на възникнали по делото въпроси в първоинстанционното производство е назначена съдебно – оценителна експертиза. Видно от протокол от проведено открито съдебно заседание на 25.02.2025 г., заключението на вещото лице, като неоспорено от страните, е прието от съда. В обобщение, въз основа на направените проучвания и анализ на изброените документи и след извършеният оглед на място, вещото лице установява, че платената цена за доставените дърва на община Етрополе от фирма „Етрополски бук“ ЕООД – 70 лева на куб. м. е близка до пазарната и не я надвишава. От вещото лице е формиран извод, че платената цена за доставените мебели – дървени пейки и закачалки на община Етрополе от фирма „Етрополски бук“ ЕООД е близка до пазарната за вложени материали, не я надвишава, в най – ниския ценови диапазон, с минимална включена цена за труд, без надценка и печалба.

В нарушение на съдопроизводствените правила по чл. 172а, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 202 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК, приетите по делото писмени и гласни доказателства и заключението на съдебно - оценителната експертиза изобщо не са обсъждани от първоинстанционния съд, както и не са анализирани становищата на страните. Допуснатите съществени нарушения на съдопроизводствените правила са довели до неправилно приложение на материалния закон и необоснованост на постановеното първоинстанционно решение.

Фактическият състав на конфликта на интереси по чл. 52 ЗПКОНПИ (отм.) предполага кумулативно наличие на три предпоставки: 1) лице, което заема висша публична длъжност по смисъла на чл. 6 от ЗПКОНПИ (отм.), респ. лице по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ (отм.); 2) частен интерес на това лице или на свързани с него лица лице по смисъла на чл. 53, във връзка с чл. 54 ЗПКОНПИ (отм.) и 3) възможност този частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията по служба на лицето, заемащо публичната длъжност.

По делото е безспорно, че Д. Р. Д. към 31.12.2020 г. е кмет на Община Етрополе и в това му качество е лице заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ (отм.), както и че той и брат му са свързани лица по смисъла на §1, т. 15, б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ (отм.).

Обстоятелството на свързаност между две лица само по себе си не обуславя извод за наличие на конфликт на интереси. Поради санкционния характер на производството, наличието на конфликт на интереси следва да бъде безспорно установено от фактическа страна.

Съгласно чл. 53 от ЗПКОНПИ (отм.) частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Съгласно чл. 54 от ЗПКОНПИ (отм.) облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. Конфликт на интереси може да има единствено, ако съответният частен интерес на лицето, заемащо висша публична длъжност, е във връзка с упражняването на неговите властнически правомощия.

От значение за съставомерността на деянието е не само установено наличие на частен интерес по смисъла на легалната дефиниция на чл. 53, във връзка с чл. 54 ЗПКОНПИ (отм.), но и този интерес да е повлиял или да е възможно да повлияе върху правомощията или задълженията по служба на лицето, заемащо висша публична длъжност.

Изразът „разходване на средства“ има юридическо и финансово значение и в контекста на публичното право, особено при управление на общински или държавен бюджет, се използва с конкретно съдържание. В предметния обхват на понятието разходване на средства се включват всички действия, с които се предприема, разпорежда или одобрява използването на публични или бюджетни средства, което е по-широко от извършването на плащане. В конкретния случай действията по подписване на платежните нареждания, са извършени в хипотеза при липса на участие от страна на лицето относно възникване на задълженията, а само при плащане на вече ликвидни и изискуеми задължения.

Необосновано се явява заключението на органа, че в резултат на нарушението е реализирана нематериална облага, изразяваща се в оказване на помощ и подкрепа на „Етрополски бук“ ЕООД, в което свързано с Д. Р. Д. лице – Е. Р. Д. е управител и едноличен собственик на капитала на дружеството.

В хода на съдебното дирене и от изслушаните свидетелски показания се установява, че Д. Р. Д. не е оказал влияние при избора на изпълнител на доставки. В заключението на вещото лице по приетата по делото съдебно-оценителна експертиза е обективиран извод, че предложените цени на стоките, вкл. дърва за огрев и мебели, са максимално близки до пазарните, не ги надвишават, дори са в долна граница на ценовите нива, без данни за надценка.

Съгласно наложилото се разрешение в съдебната теория и практика, предвид липсата на легални дефиниции на понятията помощ и подкрепа (в ЗПУКИ, но относимо и към ЗПКОНПИ), в съответствие с чл. 36, ал. 1 и по аргумент от чл. 37, ал. 1 и 2 от Указ № 833 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове съдържанието на тези понятия е значението на думите в общоупотребимия

български език. Помощ е онова, което се дава някому или се прави, за да бъде улеснен, подкрепен, спасен, а подкрепа са действия, постъпки, чрез които някой някому помага (Български тълковен речник, София, Наука и изкуство, 2008). Такава хипотеза в процесния случай не е налице.

От първоинстанционния съд не са изложени мотиви относно твърденията на административния орган за наличие на нематериална облага под формата на помощ и подкрепа. От данните по делото се налага изводът за липсата на такава. По отношение на Д. Р. Д. не е съществувала възможност с действията си по подписване на платежните нареждания, да облагодетелства фирмата „Етрополски бук“ ЕООД, чрез получаване на възнаграждение, различно от предвиденото в издадените фактури, както и да доведе до облага от нематериален характер под формата на помощ и подкрепа.

В случая с подписването на двете платежни нареждания от 31.12.2020 г., Д. Р. Д. извършва действия във връзка с изпълнение на поети от община Етрополе задължения за заплащане на получени стоки по одобрени заявки, направени от лица, различни от жалбоподателя. По обвързващите облигационни правоотношения община Етрополе е следвало да заплати стойността на доставените стоки, съгласно подписаните от други лица фактури, т.е. касае се за наредени плащания по извършени доставки на заявени стоки, които са приети и отчетени без забележки.

Съгласно чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор /ЗФУКПС/, финансовото управление и контрол в публичния сектор е цялостен процес, интегриран в дейността на организациите по чл. 2 и осъществяван от ръководството и служителите им. Финансовото управление и контрол се осъществяват чрез системи за финансово управление и контрол, включващи политики, процедури и дейности, въведени от ръководството на организациите по чл. 2, с цел да се осигури разумна увереност, че целите на организациите са постигнати. При спазване на финансовите правила, в община Етрополе са утвърдени от кмета на общината Вътрешни правила за мониторинг на системите за финансово управление и контрол. В Раздел I "Процедури за разрешаване, одобряване и оторизиране" в чл. 26 и чл. 27 от същите правила е регламентирано, че решението за извършване на определено действие, дейност, процес и процедура в община Етрополе, както и утвърждаването на определени транзакции, данни или документи се взема/извършва от кмета или други оторизирани длъжностни лица в съответствие с разпределението на отговорностите им, съгласно устройствения правилник, правилниците за организация, дейността и вътрешния ред в общината и длъжностните им характеристики.

Съгласно утвърдената система за двоен подпис в община Етрополе, на основание чл. 30 от Вътрешни правила за мониторинг на системите за финансово управление и контрол, поемането на всяко финансово задължение и извършването на каквото и да е плащане се осъществява след полагането на подписи от: 1. Лицето, отговорно за счетоводните записвания - началник на отдел "ФСД, Б и ЧР"; 2. Кмета на общината или заместник-кметовете, оторизирани да нареждат плащания от името на община Етрополе. Съгласно чл. 37, ал. 1 от същите правила необходимостта от извършването на разход се заявява чрез попълване на заявка /докладна записка/, подписана от ръководителя на съответното структурно звено и същата следва да е окомплектована с всички документи, доказващи необходимостта от съответния разход. При заплащане на разходи чрез банков превод се изготвя платежно нареждане, към което са приложени пълен комплект документи удостоверяващи разхода: заявка за извършване на разхода, съдържаща всички реквизити; фактура и други, както и контролен лист, след което се предава за подпис от упълномощените за това лица. Предварителният контрол се осъществява и по изготвянето на заявките за доставка на стоки и услуги, като контролите се извършват по въпроси, залегнали в контролния лист. Обобщените заявки се окомплектоват и с контролен лист се предоставят за становище на лицата по чл. 34, ал. 1 преди представяне за утвърждаване от кмета на общината.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗФУКПС, ръководителите на организациите по чл. 2 осигуряват контролни дейности, включващи писмени политики и процедури, създадени да дават разумна увереност, че рисковете са ограничени в допустимите граници, определени в процеса на управление на риска. Контролните дейности се прилагат на всички нива в организацията и на всички етапи при постигането

на целите. Те могат да са превантивни, разкриващи или коригиращи, като трябва да включват най-малко система за двоен подпис, която не разрешава поемането на финансово задължение или извършването на плащане без подписите на ръководителя на организацията по чл. 2 и на лицето, отговорно за счетоводните записвания /чл. 13, ал. 3, т. 1 от с.з./.

В конкретния случай към фактурите са представени контролни листове, удостоверяващи извършени контроли относно: "заявка/искане за извършване на разход/поемане на задължение", "извършване на предварителен контрол", "контролен лист за поемане на задължение", "контролен лист за извършване на разход", като са положени подписи от "заявители", "главен счетоводител" и "финансов контрольор". Предвид изложеното, първоинстанционният съд неправилно приема, че действията по подписване на платежни нареждания от жалбоподателя на 31.12.2020 г., са извършени в частен интерес, който е повлиял върху обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. В хода на първоинстанционното производство и от събраните по делото доказателства не се установява наличие на упражнено властническо правомощие, повлияно от частен интерес.

Подписаните от Д. Р. Д. платежни нареждания не поставят „Етрополски бук“ ЕООД в привилегировано положение спрямо останалите контрагенти на общината с падежирали вземания към 31.12.2020 г., съответно жалбоподателят не е осъществил деяние, което е в отклонение и в противоречие на публичния интерес.

В правната теория и съдебна практика е прието становището, че частният интерес е мотив, движеща сила, цел на изпълнението на служебното задължение. В конкретния случай, макар частният интерес да съществува като възможност, очевидно не той е мотивирал жалбоподателя да се разпореди с бюджетни средства, подписвайки платежните нареждания с цел погасяване на вече падежирали задължения за община Етрополе. Възможността частният интерес, да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията на лицето по служба, се изключва, с оглед предварително одобрените разходи от главен счетоводител и финансов контрольор и от полагането на втори подпис на платежните нареждания от лице отговорно за счетоводните записвания в общината. В същия смисъл са Решение № 12786 от 19.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 3308/2023 г., VI о. и Решение № 1562 от 13.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 4970/2022 г., VI о.

При постановяване на решението си първоинстанционният съд е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила при преценка на съвкупния доказателствен материал, довели до неправилно приложение на материалния закон и правният му извод за законосъобразност на процесния административен акт е необоснован, поради което и при наличие на касационните основания по чл. 209, т. 3, предл. 1, 2 и 3 АПК неправилното съдебно решение следва да бъде отменено. Доколкото делото е изяснено от фактическа и правна страна и не се налага извършване на нови процесуални действия, вместо първоинстанционното решение следва да бъде постановено друго по съществото на спора, с което Решение № РС-508-23-026 от 27.03.2024 год. на КПК, следва да бъде отменено в частта, с която по отношение на Д. Р. Д. е установен конфликт на интереси, във връзка с което му е наложена глоба, постановено е отнемане на сума, представляваща нетното дневно възнаграждение и отнемане на сума, представляваща равностойността на получената материална облага.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 АПК, във връзка с чл. 228 АПК, в тежест на ответника следва да бъдат поставени претендираните от касатора разноски, както следва: пред първата инстанция – 10 лева (десет лева) за държавна такса и 462, 40 лева (четиристотин шестдесет и два лева и четиридесет стотинки) заплатен депозит за вещо лице; пред касационната инстанция - 70 лева (седемдесет лева) за държавна такса и 2 400 лева с ДДС, заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, респ. съдебни разноски в общ размер на 2 942, 40 лева (две хиляди деветстотин и четиридесет и два лева). Същите следва да бъдат възстановени от бюджета на органа, издал отменения акт - Комисия за противодействие на корупцията.

Предвид фактическата и правна сложност на спора, обемът на осъществената процесуална защита, направеното бланкетно възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК, във вр. чл. 144 АПК, се приема за необосновано и неоснователно. Съгласно нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2014 г. за възнагражденията за адвокатска работа, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, възнаграждението е 1 000 лв. Предвид горното, претендираният адвокатски хонорар в размер на 2 000 лева (две хиляди лева) за двете съдебни инстанции е договорен в минималния размер съгласно наредбата.

Съгласно параграф 2а от ДР на Наредба № 1 от 09 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, за регистрираните по Закона за данъка върху добавената стойност адвокати, дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС).

На основание § 5, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за въвеждане на еврото в Република България във връзка с чл. 24 от същия закон сумата следва да бъде превалутирана по правилата на чл. 12 и чл. 13 от закона и обозначена двойно в диспозитива на решението.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. второ и чл. 222, ал. 1 АПК, Върховният административен съд, тричленен състав на шесто отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 401/25.03.2025 г., постановено по адм. дело № 480/2024 г. по описа на Административен съд – София област и вместо него

ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Решение № РС-508-23-026 от 27.03.2024 год. на Комисията за противодействие на корупцията, в частта, с която е установен конфликт на интереси по отношение на Д. Р. Д. - кмет на община Етрополе и в това му качество, лице заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ (отм.), за това че на 31.12.2020 г. е подписал платежни нареждания, с които е наредил плащания от бюджета на община Етрополе по фактури № 887/01.12.2020 г. и № 889/14.12.2020 г., в интерес на „Етрополски бук“ ЕООД, в което свързаното с него лице и негов брат – Е. Р. Д. е управител и едноличен собственик на капитала, с което е нарушил забраната по чл. 59, ал. 1, предложение второ от ЗПКОНПИ (отм.); в частта, с която е наложена глоба на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) в размер на 5000 (пет хиляди) лв.; в частта, с която на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) от Д. Р. Д. в полза на Община Етрополе се отнема сума в размер 234, 85 лв. (двеста тридесет и четири лева и осемдесет и пет стотинки), представляваща нетното дневно възнаграждение за 31.12.2020 г., получено от деянието, породило конфликт на интереси; както и в частта, с която на основание чл. 81, ал. 2 от ЗПКОНПИ (отм.) в полза на Държавата от Д. Р. Д., се отнема сума в размер на 2160 лв. (две хиляди сто и шестдесет лева), представляваща получената материална облага, в резултат на установения конфликт на интереси.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията да заплати на Д. Р. Д. [ЕГН], съдебни разноски в общ размер на 1 504, 43 евро (хиляда петстотин и четири евро и четиридесет и три евроцента), равностойността на 2 942, 40 лева (две хиляди деветстотин четиридесет и два лева и четиридесет стотинки) за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала, Председател: /п/ СИБИЛА СИМЕОНОВА

секретар: Членове: /п/ СТЕЛА ДИНЧЕВА

/п/ НЕЛИ ДОНЧЕВА